

Записки под възглавката

Текст Поли Каменова (Списание НЕЯР, юни 2009)

Реймънд Ван дер Клондерт, известен сред приятелите си като Рей Клуун, се занимава с маркетинг, преди да стане писател. През 2001 съпругата му умира от рак едва на 36 години. Клуун заминава с тригодишната си дъщеря Ева за Австралия и написва „Отива една жена при лекаря“. Книгата продава над 600 000 копия в Холандия (за сравнение – населението на страната е само два пъти по-голямо от населението на България!). Опитвам се да си представя коя книга от Български автор ще има такъв тираж, за какво ли ще се разказва вътре, как ли ще е описано...

Ще развълнува ли българския читател нещо погодно: един мъж (Стейн) обича жена си (Кармен) и жените като цяло, т. е. покръшква госта. Имат прекрасно дете и собствен бизнес, хубава къща и добри приятели. Всички са млади, богати и красиви. Един ден Кармен отива при лекаря и разбира, че има рак на гърдата. И животът вече не е същият. Прекрасните гърди на сексапилната някога жена вече не са две, косата ѝ пада, а мъжът ѝ гали други жени, за да засити глада си. Рак, рак, рак.

Тук някои от вас са си казали: „Уф, не ми се четат такива неща!“ Моля Ви се, недейте!

„Отива една жена при лекаря“ стои под възглавницата ми от няколко дни. Не съм стигнала до края – запазила съм си две-три страници. Знам какво става и още не искам да плача. Кармен умира. Това е ясно още от самото начало, пък и тя организира госта методично погребението и купона в чест на събитието. Петък е хубав ден за умирање. Не ми се иска да приключи книгата, защото тогава ще ми се наложи госта да помисля. Да си припомням разговорите и диагнозите, да реша най-накрая мразя или харесвам Стейн, който е откровено сексуално разгонен. Стейн, който лъже. И Стейн, който къпе с отчайваща нежност отслабналото болно тяло на любимата жена. Защото „женското тяло с една гърда прилича на някаква садистична шега на Създателя“.

Отдавна някоя книга не ме е карала да си задавам толкова въпроси, не ме е гразнила толкова, не ме е карала да плача или да се усмихвам. Книгата под възглавницата ми е ужасно егоистична. Ужасно честна. Ужасно страшна, особено за жените. Но има и смях, страст и сила. Не е само книга за любовта и изневерите, както може да му се стори на някого. Нито само за рака, въпреки че ако след тази книга не се замислите сериозно за проблема – независимо дали сте мъж или жена – значи живеете в някоя паралелна вселена на абсолютното здраве и имате диамантени сърца, които не могат да бъдат наранени.